

til nu at forelægge dette Lovforslag. Knap 5 Uar efter, at Loven af 22de Marts 1867 er bleven vedtagen, hovedsagelig overensstemmende med Indstillingen fra den af Regjeringen den Gang nedsatte Fiskerikommission, om hvis Medlemmer den daværende Indenrigsminister sagde, at de vare baade lokalkyndige og sagkyndige, og hvis Medlemmer i deres Betænkning fremhæve, hvorledes de for at komme til den rette Indsigt, havde bereist Limfjorden i alle Retninger, undersøgt Fjordforholdene og Fiskeriforholdene, beset Fiskeredskaberne og gjort sig bekendte med disses Brug, holdt Møder med Limfjordsfiskerne, hørt deres Duffer og Klager og nedlagt Frugten af alt dette i den Indstilling, der dannede Grundlaget for Loven af 22de Marts 1867. Det forekommer mig, at, efter hvad der saaledes gik forud for Loven af 22de Marts 1867, burde der foreligge noget Mere for at formaa den høitærede Indenrigsminister til at foreslaa Forandringer i den end Duffer fra nogle Fiskere ved Limfjorden, selv om disse Duffer ere støttede ved Anbefalinger fra Fiskericontroløren og Regjeringens Konsulent i Fiskerisager. Hvorom Alting er, saa ville de ved dette Lovforslag tilsigtede betydelige Indskrænkninger i den frie Brug af Limfjordsfiskeriet blive meget følelige for mange fattige Fiskere. Derfor er jeg ogsaa overbevist om, at det høie Thing vil have sin særlige Opmærksomhed henvendt paa dette Lovforslag, og jeg vil paa et senere Trin foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg, som kan tage Lovforslagets forskjellige Bestemmelser saavel som de Andragender om Indskrænkninger, der foreligge, og som have fremkaldt Lovforslaget, under den omhyggeligste Overvejelse, og som da tillige kunde undersøge, om der ikke maatte være Grund til overensstemmende med et i Folkethinget foreliggende Lovforslag om Brugen af Drivvaad at foretage andre Forandringer med Hensyn til Limfjordsfiskeriet. Jeg formoder, at det høie Thing ønsker at behandle disse Sager under Et, for at der ikke atter om saa Uar skal foreligge en Stump Fiskerilov; ganske vist er det Noget, vi jo nu egentlig ere vant til, men det er dog Sager, som den overveiende Del af Thingets Medlemmer vistnok føler sig lidet oplagt til at behandle, da

de fleste vistnok — som jeg maa erkende om mig selv — mangle den praktiske Sagskyndighed, som er nødvendig til at behandle disse Sager, som maatte kunne synes ubetydelige, men som dog ere meget vigtige, fordi de ramme en af de fattigste Klasser her i Landet.

Borne: Det er ikke uden en vis Ulyst, jeg tager Ordet i denne Sag. Det er en Sag, som jeg saa ofte har været med til at forhandle, at jeg tilstaar, jeg er bleven noget træt deraf, men da jeg var medvirkende til de Forandringer, der bleve foretagne ved Loven af 1867, kan jeg ikke godt holde mine Udtalelser tilbage ved denne Forhandling, saa meget mindre, som jeg maa indrømme, at jeg — hvad jeg for Dyrigt tror er Tilfældet med de fleste, der kjende notere til disse Forhold, — har forandret det Standpunkt, jeg da indtog. Jeg skal altsaa villig indrømme, at jeg nu ikke kan finde, at det var heldigt, hvad der blev vedtaget ved Loven af 1867, og jeg vil, i Modsetning til hvad den ærede sidste Taler udtalte, udtale min Tak til den høitærede Minister, fordi han ikke har undslaaet sig for, saa kort efter at denne Lov er vedtagen, at foreslaa Forandringer deri. Naar det, saaledes som her er Tilfældet, er fuldstændig godtgjort, at man dengang er gaaet en urigtig Vej, idet man ved denne Lov har givet Tøilernerne for frie, indrømmer jeg, at det er rigtigt, berettiget og heldigt, at Sagen bliver underkastet en ny Prøvelse. Det har undret mig at høre de Udtalelser, der fremkom fra den ærede sidste Taler, hvori han navnlig søgte at gjøre gjældende, at Forslaget var fremkommet som Følge af Udtalelser og Andragender fra den mere begunstigede Del af Samsundet. Røret og Klagerne ere nemlig reiste af Fiskerne selv og udelukkende af Fiskere, og de ere komne saa enstemmig frem — jeg har selv set de fleste Andragender — som ere fremkomne i nærværende Tilfælde — som man sjelden har set det i Fiskerisager. Det er ellers i Almindelighed saa, at den ene Fisker vil have værget for sit Garn og det Slags Fiskeri, hvormed han beffjæftiger sig, og den anden for sit, og derfor bliver det